№ 161. Piątek 17. Lipca 1863. Rok wydania 53.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Wiedeń. 14go lipca. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXV. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr 57. Rozporządzenie ministerstwa spraw zagranicznych, ministerstwa stanu, tudzież ministeryów handlu, policyi i wojny, z 7. stycznia 1863, wzgędem zniesienia przymusowej wizy poselskiej na paszportach, w skutek umowy c. k. rządu austryackiego z wielko książęcemi rządami Badenu, Meklenburga, Oldenburga, Saksonii, z rządem Elektoratu heskiego, z rządami księstwa Brunświk, i trzech książęcych domów saskich, z rządami dwóch książęcych domów Anhalt, księstwa Lichtenstein, dwóch książęcych domów Lippe, dwóch książęcych domów Reuss, dwóch książęcych domów Schwarzburg, i księstwa Waldek, z rządem landgrafstwa Hessen Homburg, nareszcie z rządami wolnych miast Bremen, Frankfurt n. M., Hamburg, Lubeka; ważne dla całego państwa.

Nr. 58. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 18. czerwca 1863, względem założenia ekspozytury celnej w dworcu kolei w Klagenfurcie.

Nr. 59. Rozporządzenie najwyższej izby kontroli rachunkowej z 20. czerwca 1863, którem podane jest do wiadomości najwyżej dozwolone porównanie w randze urzędników buchhalteryi nadwornej i buchhalteryi państwa do urzędowych przełożeństw wszystkich podwładnych organów kontroli.

Nr. 60. Rozporządzenie ministerstwa marynarki z 30go czerwca 1863, względem tymczasowego podwyższenia kosztów przypadających za wyżywienie transportowanych na krajowych okrętach handlowych ubogich poddanych austryackich; ważne dla całego państwa.

Nr. 61. Obwieszczenie ministerstwa handlu i rolnictwa z 2. lipca 1863, względem pozostawienia starostw górniczych dla obwodów Leitmeritz i Saaz w Czechach w Komotau.

Nr. 62. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 3. lipca 1863 względem zmiany w nazwie głównego urzędu celnego drugiej klasy w Raab, połączonego z powiatową kasą zbiorową; ważne dla całego państwa.

Z tym zeszytem wydano także i rozesłano *spis rzeczy* do zeszytów dziennika ustaw państwa wydanych w czerwcu 1863.

Część nieurzędowa.

Lwów, 17. lipca.

Jak donosi *Jen. kor.*, raczył Najjaś. Pan najwyższem postanowieniem z 11. b. m. zatwierdzić najłaskawiej uchwałę *bukowińskiego* sejmu krajowego względem zaciągnięcia pożyczki w kwocie 50.000 zł. pod gwarancyą kraju z grecko-nieunickiego funduszu religijnego na budowę biblioteki krajowej i gmachu sejmu krajowego w Czerniowcach.

Na posiedzeniu izby deputowanych Rady państwa z 15. b. m. przedłożył Dr. *Zyblikiewicz* petycyę Langiewicza, ażeby izba wyjednała mu uwolnienie z twierdzy Josefsztadu i pozwolenie wyjazdu do Szwajcaryi. Jego Excelencya minister finansów oznajmił, że miał zamiar przedłożyć tego dnia budżet, ale wstrzymał się jeszcze do przyszłego posiedzenia, by nieprzerywać debaty specyalnej nad wnioskiem rządowym względem załatwiania obszerniejszych projektów do ustaw. Jakoż przystąpiła izba zaraz do tej debaty i przyjęła wszystkie paragrafy projektu z odrzuceniem wnoszonych poprawek podług wniosku wydziałowego; wszelako mimo to został cały projekt wydziału przy trzeciem odczytaniu *odrzucony* większością głosów.

Podług telegramu prywatnego z H e r m a n s z t a d u do *Jen. kor.*, zebrali się członkowie *siedmiogrodzkiego* sejmu krajowego dnia 15. b. m. po uroczystem nabożeństwie o godzinie 12. w południe na pierwsze posiedzenie. Sejm ukonstytuował się formalnie na tem posiedzeniu, ustanawiając tymczasowo sekretarzami najmłodszych członków zgromadzenia. Zaś uroczyste zagajenie sejmu odczytaniem reskryptu królewskiego we wszystkich trzech językach krajowych miało nastąpić nazajutrz.

Na teatrze wojennym w Polsce zaszło podług doniesień *Czasu* znowu kilka świeżych utarczek, a mianowicie: w Kaliskiem Taczanowski, który 10. b. m. zajął miasteczko Chocz, posunął się naprzód i zajął 12. b. m. miasteczko Turek; w Mazowieckiem oddział rawski pod dowództwem Grabowskiego miał stoczyć 10. b. m. pomyślną utarczkę z Rosyanami w pobliżu Załuczek, a 11. b. m. oddziałki konne Skrzyńskiego i Skowrońskiego starły się z Rosyanami mniej pomyślnie pod Rogowem; w Lubelskiem pod Bukową Małą niedaleko Bugu walczył szczęśliwie oddział Ruckiego dn. 6go b. m., a następnie zaszły większe jeszcze starcia w dniach 7., 8. i 9. b. m. między wojskiem rosyjskiem a wspomagającemi się oddziałami polskiemi Ruckiego, Jankowskiego, Zielińskiego i Krysińskiego. O oddziale Taczanowskiego donosi korespondencya do Gazety wrocławskiej z 13. b. m., że tego dnia posunął się Taczanowski dalej ku Sieradzowi, i że podczas pobytu jego w Choczu aresztowali ułani polscy na terytoryum Kongresówki dwóch ułanów pruskich, którzy zatrzymywali powóz wiozący żonę Taczanowskiego; ale wypuszczono ich później na żądanie pruskiego porucznika Wiese, który zapewniał, że ułani pruscy tylko przez pomyłkę weszli na terytoryum polskie.

Jak donoszono już z Warszawy drogą telegraficzną ksiądz Rzewuski mianowany koadjutorem Felińskiego wystąpił d. 12. t.m. z protestem przeciw postępowaniu rządu z Arcybiskupem, i z powodu, że najwyższa głowa kościoła katolickiego w Polsce trzymana jest w niewoli, ogłosił powszechną żałobę kościelną. Rzewuski oświadcza, że kościół jest obecnie w tym samem położeniu jak po śmierci ś. p. Fiałkowskiego, i że właściwie kościoły powinnyby być zamknięte. Z przyczyny ogłoszonej żałoby kościelnej umilkły we wszystkich świątyniach katolickich dzwony, organy i śpiewy. Tylko ciche msze odprawiają się. Rozporządzenie Koadjutora odczytano ze wszystkich ambon. Natłok publiczności w kościołach był niezmierny.

Jen. kor. ma pewne doniesienia z Petersburga, że Arcybiskupa Felińskiego temi dniami wywieziono z zamku cesarskiego w Gaczynie do Jarosławia, i tamże internowano.

W Królestwie polskiem powstańcy wszędzie zatrzymują poczty, i rewidują przesyłki rządowe, a niekiedy nawet listy prywatne. Przed kilką dniami dwa warszawskie domy bankowe otrzymały swoje listy pod pieczęcią rządu narodowego z napisem: „zrewidowane przez władzę narodową.“ — Władze wojskowe miały zrobić odkrycie, że postylioni trąbieniem dają znać powstańcom o swoim przejeździe. Aby temu zapobiedz odebrano trąby postylionom.

Dzisiejsze dzienniki przyniosły już w całej osnowie notę gabinetu francuzkiego, wysłaną do Petersburga w sprawie polskiej. Jest ona ułożona w podobnym duchu, jak angielska, ale w wyrazach mniej stanowczych. Podamy ją czytelnikom naszym w całości dopiero w jutrzejszym numerze. Odpowiedź rosyjska ma już być znana wszystkim trzem gabinetom, ale dzienniki niewiedzą jeszcze nic o niej.

Królowa *angielska* odjedzie dopiero z początkiem sierpnia incognito pod przybranem nazwiskiem Księżny Lancaster do Rosenau, zabawi jeden dzień w Bruxeli, a powróci do Anglii z początkiem września.

Stampa turyńska rozpisuje się o pomyślnem wrażeniu, jakie sprawiło aresztowanie pięciu brygantów w Genuy, szczególnie z powodu przyzwolenia konzula francuskiego, w czem upatrywać można skazówkę życzliwych intencyi rządu francuskiego. Dotychczas zdawało się — powiada *Stampa* — że wpływ Francyi w Rzymie skłonił się na stronę naszych nieprzyjaciół; ale od niejakiegoś czasu okazuje Francya życzliwsze zamiary. Jeźliby jednak uwięzienie brygantów chciała zrobić przedmiotem skargi, osłabiłaby znacznie wpływ swój we Włoszech.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 15. lipca. *(Nowiny dworu.) Berl. Kreuzztg.* donosi, że Najjaśniejszy cesarz austryacki nie odwiedzi króla pruskiego jak zapowiadano w Karlsbadzie, lecz w Gastein. Przyczyną tego ma być wzgląd na kuracyę kąpielową króla, wymagającą unikania zmiany w sposobie życia, tudzież okoliczność, że cesarz ma zamiar zabrać z powrotem swoją małżonkę po ukończeniu kuracyi w Kissingen. Król opuszcza Karlsbad w sobotę, i udaje się na Pilsen, Regensburg, i Salzburg do Gasteinu, dokąd na kilka dni będzie mu także towarzyszył prezes ministrów Bismark.

Cesarz Jego Mość udzielał wczoraj przez kilka godzin audyencyę; gmina saska Regen w Siedmiogrodzie z powodu wyniesienia do rzędu wolnych miast królewskich przedłożyła Jego ces. Mości adres dziękczynny przez swego honorowego obywatela L. Oskara Safft. Król bawarski Maksymilian miał wczoraj udać się do Kissingen, odwiedzić cesarzową Jej Mość, i w tej podróży ma mu towarzyszyć kr. jenerał adjutant jenerał porucznik Taun, radca dworu Pristermeister, i dworski lekarz sztabowy Dr. Wolfsteiner. Jego kr. Mość ma powracać jeszcze w tym tygodniu.

(Posiedzenie izby panów z dnia 14. b. m.)

Zaczęło się posiedzenie o godzinie 11¾ przed południem Na ławic ministrów zasiedli pp. baron *Mécsery*, i *Lasser*.

W dalszym toku debaty specyalnej nad projektem rządowym względem uregulowania stosunków prawnego zamieszkania bronił hrabia *Leon Thun*, swój wniosek przeciw zarzutom, jakie podnosił na wczorajszem posiedzeniu Jego Excel. minister Lasser. Wnio-

skodawca żąda, ażeby obowiązek wspierania ubogich ze strony gminy niebył uważany za absolutny, lecz tylko za ostateczny środek zaradczy, do którego dostarczenia ma być w razie potrzeby obowiązaną nie tylko gmina, ale także cały powiat.

Jego Excelen. minister *Lasser* powtarza swoje wczorajsze oświadczenia i wyjaśnia ich znaczenie.

Hrabia *Thun* zgadza się z praktycznym poglądem Jego Excelencyi, ale żąda, ażeby wyraźniej był stylizowany.

Br. *Lichtenfels* rozbiera ustępami text wniosku Thuna i dowodzi, że gmina jest odpowiedzialną w obec ubogiego nietylko za ostatnią ale i za pierwszą pomoc.

Jego Excel. minister *Lasser* przedstawia z przyjemnością, że zdanie hrabiego Thuna niewiele się różni od rządowego i oświadcza, że rząd jest gotów pozostawić prawodawstwu krajowemu przynależny wpływ na tem polu, jak o tem świadczy dostatecznie historya tegorocznych sejmów krajowych, na których uchwalono tak wiele środków dobroczynności. Ale stawianie wyraźnego postanowienia w tym względzie okazuje się zbytecznem.

Rozdział czwarty projektu, jak również piąty, odnoszący się do świadectw zamieszkania, zostały potem po odrzuceniu poprawki Thuna przyjęte; podobnież przyjęła izba rozdział szósty o kompetencyi i postępowaniu w sprawach zamieszkania.

Do §. 48. w rozdziale 7. zawierającym postanowienia o zastosowaniu niniejszej ustawy, wniósł hrabia *Leon Thun* poprawkę tej treści, ażeby właściciele wydzielonych terytoryów zachowywali tak długo przynależność do gminy, dopokąd w innej gminie nieuzyskają prawa zamieszkania.

Baron *Lichtenfels* nadmienia w swojej odpowiedzi między innemi, że ta poprawka miesza pojęcia prawa własności z prawem zamieszkania.

Hrabia Leon *Thun* chce utrzymać tylko tę część swojej poprawki, która odnosi się do obowiązku rzeczonych właścicieli względem zaopatrywania ubogich.

Po nim przemawiali jeszcze w obronie projektu rządowego *sprawozdawca* komisyi i minister *Lasser*. Przy głosowaniu przyjęty został pierwszy ustęp §. 48go jednogłośnie podług stylizacyi komisyi, a drugi ustęp wszystkimi głosami przeciw 4. Zaś ostatni §. 49. przyjęty został bez debaty.

Na wniosek sprawozdawcy przystąpiono natychmiast do trzeciego odczytania projektu ustawy i uchwalono ją ostatecznie.

W końcu oznajmił *prezydent*, że jeżliby z izby deputowanych nadeszła ustawa uproszczenia regulaminu czynności, odeszle ją do peryodyczno politycznej komisyi; poczem zamknięto posiedzenie na czas nieoznaczony.

(Posiedzenie izby deputowanych z 14. lipca.)

Zagajone zostało posiedzenie o godzinie $10^1/_2$ przed południem. Na ławie ministrów zasiedli Ich Excel. ministrowie: *Schmerling*, hrab. *Wikenburg* i Dr. *Hein*.

Rozdano członkom izby: 1) Wniosek *Giskry* i 42 kolegów następującej osnowy:

„Izba uchwala, ażeby wybrany z całej izby wydział z dziewięciu członków wypracował i przedłożył izbie projekt ustawy względem uregulowania stowarzyszeń i prawa asocyacyi w ogóle.“

2) Wniosek *Bergera* i 20 kolegów, który żąda:

„Ażeby podany przez wiedeńską izbę adwokatów projekt regulaminu konkursowego oddany został pod obradę obranemu z izby wydziałowi z dziewięciu członków.“

Prezydujący podał do wiadomości izby reskrypt ministra stanu, który zawiadamia izbę o przyjęciu jej adresu przez Najjaś. Pana.

Dalej oznajmił *prezydent*, że na wezwanie wydane do nieobecnych członków stawiło się tylko dwóch, kilku zaś innych (Bocheński, Hubicki, Smolka) nadesłało świadectwa słabości. Jedynastu członków czeskich nieprzysłali żadnej odpowiedzi, ani też nie przybyli sami, jak rownież deputowany Riccobona, i przeto wchodzi w prawomocność postanowienie, iż członkowie ci mają być uważani za wykluczonych.

Sartori zrobił uwagę, że deputowany Riccobona nie jest w kraju, i przeto mógł nieotrzymać wezwania; zaczem upoważniła izba prezydenta, zapewnić się o tem w drodze telegraficznej.

Deputowany *Dworak* złożył swój mandat.

Po udzieleniu kilku urlopów i odczytaniu petycyi izraelickich kandydatów do notaryatu zabrał głos

Minister sprawiedliwości i powołując się na przeszłoroczną uchwałę izby motywował wniesienie nowej ustawy o upadłościach. Zostawiając dokładniejszy rozbiór aż do obrad nad ustawą wspomniał minister na teraz tylko o odmiennem od teraźniejszego postępowaniu względem ugody i wykluczania wierzycieli zastawniczych i hypotycznych.

Na zapytanie prezydenta oświadczył Dr. *Berger*, że będzie żądał głosu dla uzasadnienia swego wniosku wtedy, gdy projekt rządowy przyjdzie pod obradę; a Dr. *Giskra* pozostawił prezydentowi oznaczenie czasu do motywowania swego wniosku.

Wniosek *Mühlfelda* względem przypuszczenia izraelitów do notaryatu, znalazł dostateczne poparcie i będzie podany do druku.

Względem postępowania z raportem komisyi do kontrolowania długów państwa toczyła się dłuższa debata między *prezydentem*, deputowanym *Taschkiem* i Drem *Herbstem*; ale powzięcie uchwały zostało odroczone na wniosek Herbsta.

Następnie odpowiadał *minister handlu* na interpelacyę *Mendego* względem koncesyi na budowę kolei żelaznej Stockerau-Budweis-Znaim, wyrażając nadzieję, że wkrótce już przyjdzie ten projekt do wykonania.

Dalej wniósł deputowany *Tinti* następująca interpelacyę do ministra spraw zagranicznych względem naruszenia granic przez wojska rosyjskie:

„1) Czy ujęci w brew prawu żołnierze austryaccy zostali uwolnieni?

2) Czy dano dostateczne wynagrodzenie zrabowanym, rodzinom pozostałym po poległych, i t. d.?

3) Jakie zadośćuczynienie we względzie wojskowym otrzymał napadnięty patrol austryacki?

4) Czy wysoki rząd uważa rozporządzenia ogłoszone w rozkazie dziennym W. Księcia Konstantego za dostateczne zadośćuczynienie, lub czy nastąpiło inne, a niedoszło do wiadomości publicznej?“

Wreszcie nastąpiło pierwsze odczytanie sprawozdania o projekcie ustawy względem załatwienia obszerniejszych ustaw w radzie państwa, i wytoczyła się długa debata jeneralna, w której brali udział, przeciw wnioskowi komisyi, który różni się znacznie od projektu rządowego, deputowani *Mühlfeld*, *Tinti*, *Berger*, i Jego Excel. minister *Schmerling*; a za wnioskiem komisyi deputowani *Tschabuschnigg*, *Kromer*, *Herbst* i sprawozdawca *Waser*.

Wniosek *Mühlfelda* względem przejścia do porządku dziennego pozostał w mniejszości. Na tem skończyło się posiedzenie. Przyszłe posiedzenie jutro.

Francya.

Paryż, 11go lipca. *(Różne wiadomości.)* Dzienniki francuzkie ogłaszają teraz notę austryacką w sprawie polskiej do Petersburga wysłaną, obok francuzkiej i angielskiej. *La France*, jedyny dziennik, który porównaniu trzech not między sobą kilka słów poświęcił, cieszy się znowu z tej manifestacyi rządu austryackiego. Zdaniem tego dziennika noty angielska i austryacka w istocie rzeczy zupełnie się zgadzają. Różnica, jeżeliby jaką znaléźć można, jest raczej w samej tylko formie. *La France* kończy artykuł swój uwagą, iż w ogóle text depesz do Petersburga wysłanych świadczy o zupełnej zgodzie trzech mocarstw, i nigdy jeszcze dyplomatyczna interwencya nie miała po sobie tyle środków pomyślnego skutku.

Independance belge, jak to już kilkakrotnie wspominaliśmy, wierzy najmocniej w utrzymanie pokoju. Widzi ona nową oznakę pokoju w zaprzeczeniu *Monitora*, wszelkich stosunków Cesarza z rodziną rozstrzelanego hr. Platera. Zaprzeczenie to brzmi jak następuje:

Kilka dzienników, mianowicie *la France*, *Opinion nationale* i *Siecle* donosiły, że Cesarz znał ojca hr. Platera, i przyjmował go w Fontainebleau w roku 1862. Nie było nigdy żadnych stosunków pomiędzy Cesarzem a rodziną hr. Platera.

Zdaje się, iż wiadomość o wzięciu Mexyku, chłodniej w Paryżu przyjęto, jak się spodziewano. Tak twierdzi *Independance belge*, upatrując w tem niepopularność wojny mexykańskiej. Dzienniki francuskie wyrażają się wprawdzie przychylniej, wahają się jednak w oznaczeniu ostatecznych celów wyprawy mexykańskiej. Bliższych doniesień dotąd wcale nie ma. Dzienniki amerykańskie twierdząc, że stronnictwo klerykalne przyjaźne jest Francuzom, donoszą, że cały rząd mexykański, a zatem i prezydent Juarez przenieśli się do San Luis de Potosi, zkąd Francuzom skuteczniejszy odpór stawiać będą mogli. Według tych doniesień walka nie byłaby więc jeszcze skończona. Francuzkie dzienniki twierdzą, iż rząd przeniósł się do Cuernasaca, o 15 mil od stolicy Mexyku, w okolicy górzystej i niedostępnej. Z tej okolicy komunikacye między Pueblą a Mexykiem nie mogłyby być napastowane.

Wiadomość o wzięciu Mexyka ogłoszona została w Vichy z pewną ostentacyą. Inspektor policyjny w uniformie, poprzedzony doboszem, przebiegał park i wszystkie ulice, odczytując wszędzie depeszę oznajmiającą te tylko słowa: „Mexyk jest wzięty.“ Wzywał zarazem publiczność, ażeby mieszkania iluminowała. W parę chwil poźniej muzyka 3go pułku grenadyerów gwardyi grała w parku, a wieczorem Cesarz przechadzał się po aleach, rozmawiając z p. Fouldem.

Belgia.

Bruxela, 11. lipca. *(Wiadomości bieżące.)* Doniesienia dzienników o szczęśliwym powrocie Króla do zdrowia, zostały przed kilkoma dniami urzędowo potwierdzone. Jego król. Mość w ciągu tego tygodnia po raz pierwszy po długiej przerwie prezydował w radzie ministrów, i jak słychać w dn. 21. b. m. ma osobistem wzięciem udziału uświetnić zapowiedzianą uroczystość. Europejska konferencya względem cła na Skaldzie ma zebrać się dn. 15. b. m. w tutejszym urzędzie spraw zagranicznych, pod prezydencyą pana Rogiera. Antwerpska rada gminna z powodu zniesienia cła na Skaldzie przesłała Królowi adres dziękczynny, i zaraz potem uchwaliła, że obecne stosunki miasta nie pozwalają na urządzenie uroczystości publicznych. Z tego powodu prowincyonalne stany antwerpskie wspólnie z izbą handlową bez przyczynienia się gminy urządzi szereg uroczystości.

Niemcy.

(Korespondencye między Królem Jmć. pruskim a Królewiczem następcą tronu.) *Powszechna augsburgska gazeta* zamieściła poufną korespondencyę Króla Jmci. pruskiego z Królewiczem następcą tronu. która to korespondencya z tego względu na uwagę zasługuje. iż dotąd autentyczności jej nie zaprzeczono. Wyjeżdżając do Prus Królewicz napisał list do Króla. w którym usprawiedliwia się z zarzutów zbytniego liberalizmu i chęci robienia opozycyi. Wszakże uprasza ojca. ażeby nie naruszał prawa na drodze, którą wskazywał. Świętości przysięgi Król pewno nie skali, lecz ci, co go otaczają, różnemi interpretacyami prawa do ostatecznych kroków doprowadzić go mogą. W odpowiedzi na list ten Król Jmć. odpisał. iż Królewicz musiał być w mowach swoich nieostrożnym, to opozycyjne jego usposobienie dostało się do powszechnej wiadomości. Teraz można złe jeszcze naprawić. okazując niechęć stronnictwu postępowemu a zbliżając się do konserwatywnych. Następnie Król Jmć. broni rozporządzenia z dnia 1. czerwca jako na § 63. konstytucyi opartego. W dniu 3. czerwca Królewicz przesłał p. Bismarkowi protestacyę przeciwko powyższemu rozporządzeniu, które jako niekonstytucyjne uważał. W liście następnym Król Jmć. zganił ostro mowę Królewicza w Gdańsku. i zagroził odwołaniem go z podróży i odebraniem komendy wojskowej przez Królewicza sprawowanej. W odpowiedzi swej Królewicz oświadczył, iż to, co wyrzekł. powiedział z namysłu i przekonania, gotów zaś jest każdej chwili złożyć swoją komendę i zająć mieszkanie prywatne, nie mieszając się wcale do polityki. Na tem kończy się korespondencya o ile jest w dziennikach zamieszczona. Protestacya zaś Królewicza przeciwko rozporządzeniu z dnia 1. czerwca wkrótce ogłoszona być ma.

Królestwo Polskie.

(Stosunki obecne.) Do *Jener. Kor.* piszą od granicy polskiej: Murawiew II. nie tai przynajmniej, że chce niszczyć i wytępiać w fanatycznej wierze, że tym sposobem przynosi korzyść swojej ojczyźnie i swojej wierze. Ale rozkazy podobne do tych, które wydaje wspomniony jenerał gubernator. muszą być także wydawane z Warszawy. Los Janowa jest tego dowodem. Mielibyśmy co opowiedzieć, gdyby celem naszym było kreślić obraz okrucieństw; przecież dzieci nawet sam Murawiew oszczędzał. Uderzającem jest to, że wspomniony gubernator wojenny występuje po barbarzyńsku w krajach dawniej polskich, ale wcielonych do państwa rosyjskiego, i stanowiących jego część integralną. Janów zaś leży w Królestwie polskiem, za którem podniosły głos trzy wielkie mocarstwa, uprawnione do tego traktatami europejskiemi.

Rosya.

(Różne wiadomości.) Z Petersburga piszą do *Independance belge* pod dniem 23. czerwca (5. lipca), że przygotowania wojenne wcale tam nie ustają. Rosya w postępowaniu swem dyplomatycznem szukać będzie najdłuższej przewłoki, tymczasem nadejdzie jesień i zima, które jej przez siedm miesięcy ręce zupełnie rozwiążą. W tym przeciągu czasu powstanie będzie mogło być zupełnie zgniecione, i mocarstwom zagranicznym odjęty będzie wszelki pozór do interwencyi. Górą teraz są w rządzie rosyjskim stronnicy okrucieństw jenerała Murawiewa, i największy wpływ na Cesarza wywierają. Nie słychać jeno: „*delenda Cartugo*“ wytępienie Polski. W tym duchu wydano tu broszurę pod tytułem „Rosya i jej przeciwnicy“ przez Francuza w francuzkim języku napisaną. Autor broszury dowodzi. że Polska tak dobrze należy do Rosyi, jak Irlandya do Anglii, Alsacya lub Lotaryngia do Francyi. Jest przeto przeciwko wszelkiej autonomii dla Królestwa Polskiego; zdaniem jego w Polsce język rządowy i naukowy powinien być wyłącznie rosyjski, urzędnikami powinni być sami Rosyanie itp. Chociaż broszura ta nie ma żadnej cechy urzędowej, zasługuje zawsze jednak na uwagę, iż drukować ją pozwolono, właśnie w chwili, w której odpowiedź ks. Gorczakowa na noty trzech mocarstw wysłana być ma.

Biskup wileński ks. Krasiński wywieziony został do Wiatki o 1800 wiorst na północ Petersburga. Arcybiskup Feliński trzymany jest ciągle w Gaczynie w pałacu cesarskim. Prosił on o pozwolenie udania się do Rzymu. które mu jednak odmówione zostało.

Do powszechnej zaś augsburgskiej gazety piszą z Petersburga, iż jenerał Rokasowski. jeneralny gubernator Finlandyi, przybywszy z Petersburga do Helsingfors zawezwał do siebie reprezentantów Wielkiego Księstwa, i oświadczył im, że Cesarz trwa w najlepszych dla tego kraju zamiarach, i dlatego zezwolił na zwołanie sejmu finlandzkiego. Za granicą jednak rozszerzają się wieści, jakoby Finlandczyki nie byli bardzo do Rosyi przywiązani, tak, iż ich zdrajcami nazywają. Na te słowa powstało wielkie wzburzenie pomiędzy obecnemi, którzy oświadczyli, iż o wierności ich nikt powątpiewać nie może, i nie trzeba żadnych adresów do jej stwierdzenia. Przeciwko żądaniu jenerał-gubernatora, ażeby oświadczenie to zapisać do protokołu, wystąpiło do 50 z przytomnych i wręczyło deklaracyę już przygotowaną, która jednak ogłoszona nie została.

Dzienniki petersburskie są nadzwyczaj patryotyczne i wszelkim koncesyom dla Polski przeciwne, co jednak zdaniem augsburskiej gazety dziwić nie może, bo trzy dzienniki w odmiennym duchu piszące zostały zakazane, i żaden nowy dziennik w ich miejsce nie powstał.

Kronika.

Zapowiedziane na wczoraj posiedzenie Rady miejskiej nie przyszło do skutku dla braku potrzebnej do uchwalenia liczby członków.

(Pożary.) Dnia 1. lipca r. b. zgorzały w Zwertowie, w obwodzie żółkiewskim skutkiem uderzenia pioruna chata tamtejszego włościanina Fedka D , komora, stajnia, 5 sztuk bydła rogatego, 10 owiec i wszystkie sprzęty gospodarskie.

Zaś dnia 8go b. m. w nocy powstał ogień w Kamionce, w obwodzie złoczowskim, w domu Szczepana S , i zgorzał ten dom, a prócz niego 2 sztuk nierogacizny. Szkodę obliczono na 1000 zł. w. a., a przyczyną pożaru była nieostrożność.

(Nieszczęśne wypadki.) Z powiatu sokalskiego. w obwodzie żółkiewskim, donoszą nam o trzech wypadkach śmierci przez utonięcie. Dnia 22go z. m. znaleziono u brzegu Bugu po tej stronie granicy ciało mężczyzny, a w niejakiej odległości od tego miejsca chłopską płótniankę i słomiany kapelusz, a w nim książeczkę służbową, opiewająca na imię Hrycia Wojtowicza. Z przedsiębranego śledztwa pokazało się, że kilka nieznanych kobiet z pogranicznej wsi rosyjskiej Żdżary widziały 18. czerwca, jak człowiek jakiś zrzuciwszy płótniankę na przeciwnym brzegu skoczył w rzekę głęboką tu na 4 do 5 sążni, prawdopodobnie dla odebrania sobie życia. — W tej samej rzece utonął przypadkiem, kąpiąc się dnia 2 go z. m., urlopnik z c. k. pułku liniowego hrabiego Hartmanna imieniem Dańko Mykitiuk, rodem z Poturzycy. — Nakoniec dnia 30go z. m. utonał w Tartakowie, kąpiąc się w tamtejszym stawie, 18letni izraelita Juda Katz, którego śmierć miała nastąpić w skutek paroxyzmu epilepsii.

(Zaraza bydła w Królestwie Polskiem.) Podług urzędowych wiadomości z Królestwa Polskiego wybuchła tam zaraza bydła rogatego w Suliszowcu i Jaworniku w powiecie Olkuskim.

Gospodarstwo, przemysl i handel.

Lwów, 16. lipca. *(Ceny mięsa.)* Najniższe ceny mięsa na drugą połowę bieżącego miesiąca dla ludności chrześciańskiej podali: *Jan Żelichowski* w jatkach na Krakowskiem od 14 — 25 c., *Agnieszka Zaworska* tamże od 14 — 25 c.; *Adolf Ponkowski* w jatkach na Halickiem od 14 — 26 c.; *Wolf Hass* tamże od 15 — 24 c.; *Feiwel Schrenzel* tamże od 16 — 26 c.; ten sam pod Nr. $575^3/_4$ od 16 — 28 c. w. a.

Żółkiew, 5go lipca. W drugiej połowie z. m. były na tutejszych targach następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:									
	Magierów		Rawa		Sokal		Uhnow		Żółkiew	
	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.
	waluty austryackiej									
Mec pszenicy	3	.	3	50	3	22	3	17	3	50
„ żyta	1	50	1	90	1	53	1	67	1	80
„ jęczmienia . . .	1	50	1	80	1	44	1	57	1	50
„ owsa	1	50	1	60	1	70	1	75	1	40
„ hreczki	2	.	1	75	2	45	1	75	2	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kartofli	.	60	.	70	.	.	.	50	1	.
Cetnar siana	1	.	1	50	2	.	.	.	1	60
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia konicza	40	.	.	.	.		.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	.	6	.	5	30	6	.	9	.
„ „ miękiego	3	.	5	.	4	40	5	20	6	40
Funt mięsa wołowego	.	13	.	14	.	14	.	13	.	15
Mas okowity	.	40	.	75	.	60	.	45	.	48

Lwów, 15. lipca. Na Węgrzech północnych rozpoczęło się już żniwo, i postępuje przy bardzo przyjaznej pogodzie; nowa pszenica pięknego bardzo jest gatunku, waga jej dochodzi do 90 ℔ mierzycy = $15^1/_2$ garncom miary naszej. Zbiór rzepaku już ukończony i jako pomyślny uważany być może.

W obec takiego rezultatu i takich widoków do zbiorów w Węgrzech północnych, uśmierzyły się nieco obawy zupełnym nieurodzajem w Węgrzech południowych wywołane. W skutek uspokojenia się opinii publicznej, targi peszteński i wiedeński straciły wiele z ożywienia, które przez czas niejaki spostrzedz się na nich dawało. Ceny zboża zwolna spadają i od przeszłego tygodnia zniżyły się o 30 do 40 c. na mierzycy pszenicy, rzepaku i żyta.

Okowita trzyma się w cenie 52 c. za stopień i wiadro za towar gotowy, a 55 do 56 cent. za odstawy w poźniejszych miesiącach.

W południowej Anglii najpiękniejsza pogoda sprzyjała żniwom, które się właśnie rozpoczynały. Ceny pszenicy nie podniosły się wcale, odbyt nader trudny, w handlu zupełna stagnacya.

O Francyi toż samo powiedzieć można. W skutek takowego usposobienia targów angielskich i francuzkich, ceny zboża zniżyły się znow w Wrocławiu, pokup zupełnie ustał i ogranicza się jedynie na miejscową potrzebę. W dzisiejszem położeniu handlu zbożowego targ wrocławski mało nas już obchodzi. Postępuje on bowiem w ślad targów angielskich i francuzkich, ceny zaś zboża w Anglii

i Francyi tak są nizkie, iż o odbycie w tamte strony myśleć u nas nie można.

Wiedeń, 13. lipca. *(Targ wiedeński na woły.)* Na naszym wczorajszym targu było wołów: 813 węgierskich, 2138 galicyjskich, a 161 krajowych. Z tych rzeźnicy wiedeńscy zakupili 1730, na prowincyę sprzedano 1235, osobno 7 sztuk; niesprzedanych odeszło na prowincyę 140 sztuk. Waga szacunkowa wynosiła 450 do 680 funtów. Płacono za sztukę 112 zł. 50 c. do 182 zł. 50 c., a za cetnar 25 zł. do 27 zł. 50 c.

Ostatnia poczta.

Hermansztad, 15. lipca. We dwadzieścia minut po godz. 11. hrabia Crenneville wchodzi do sali sejmowej. Nastąpiło odczytanie reskryptu cesarskiego w trzech językach względem zamianowania hrabiego komisarzem królewskim. Hrabia Crenneville przedstawia sejmowi krajowemu radzcę gubernialnego Groiss jako tymczasowego prezydenta, który już złożył przyrzeczenie, oczekuje sprawozdania, że członkowie sejmu krajowego złożyli także przyrzeczenie, i wśród okrzyków opuszcza salę. Prezydent Groiss zabiera głos, i poleca się sejmowi krajowemu na czas swego niniejszego urzędowania. Wybrano sekretarzy i członkowie sejmu krajowego składają przyrzeczenie. Członkowie węgierscy (oprócz 3) są jeszcze nieobecni.

Po złożeniu przyrzeczenia następuje wyprawienie deputacyi celem zaproszenia komisarza kr. na uroczyste otwarcie sejmu krajowego. Deputacya powraca, i oświadcza, że komisarz król. przedsięweźmie uroczyste otwarcie jutro o godz. 10. przed południem.

Posiedzenie zamknięto po godz. 12.

Werona, 15. lipca. Król portugalski Ferdynand przejeżdżał tędy w drodze z Medyolanu do Wenecyi.

Berlin, 15. lipca. *Nordd. Allgem. Ztg.* donosi: Obiega pogłoska, że Wielki książę Konstanty uda się do Niemiec na kąpiele, i ma przejeżdżać przez Berlin. Dzień jego przybycia w tutejszem poselstwie rosyjskiem nie jest jeszcze wiadomy.

Pan Bismark opuścił Karlsbad, i dziś wieczorem ma przybyć do Berlina.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16 lipca.

Hotel George: PP. Rozwadowski Erazm, z Hładek. — Kellerman Józef, z Tryneczy. — Hr. Rej Miecz., z Przecławа. — Rożycki Flor., z Podola. — Ochocki Józef, z Wierzbowiec. — Hr. Rej Stan., z Przyborowa.

Hotel europejski: Komarnicki Rom., ze Złoczowa. — Czajkowski Izydor, z Jarosławiec. — Truskolawski Leon., z Streptowa. — Hr. Starzyński Boj., z Derewni.

Hotel angielski: Żardecki Alex., z Dołhy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. lipca.

PP. Jaworski Apol., do Ordowa. — Torosiewicz Michał, do Pełtwy. — Rylski Hen., do Ostrowa. — Roznowski Fran., do Tartakowa. — Br. Błażewski Fran., do Jarosławiec. — Dobiecki Kaz., — Brzyski Winc. i Lisicki Hen., do Rosyi. — Bielski Stan., do Rychcic. — Łączyński Hen., do Soroczki. — Dobrzelewski Winc. i Ziemhorowski Apol., do Karlsbadu. — Swiżawski Alex., do Szczepiatyna. — Sidorowicz Paweł, c. k. radca sądu kraj., do Czerniowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. lipca 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	324.23	+13 1	73.6	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	324.02	+16 1	57.7	„	mier.	„
10. god. wiecz.	324.57	+12.4	57.4	„	„	„

Kurs lwowski.

Dnia 16. lipca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	22	5	27
Dukat cesarski	„ „	5	24	5	30
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	4	9	13
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	74	1	76
Talar pruski	„ „	1	65	1	67
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	23	75	85
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	95	79	68
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	74	27	74	92
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	63	82	30
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	202	—	204	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	77	—
5% pożyczka narodowa	82	20
Losy z 1860 roku	102	—
Akcye banku wiedeńskiego	799	—
„ „ kredytowego	194	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	110	90
Dukat pojedyńczy	5	30
Srebro	109	65

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	72.80	72.90
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	96.—	96.50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.15	82.25
od kwiet. do paźd. po 5%	82.20	82.30
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	76.90	77.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	77.—	77.15
dtto. po 4½%	69.—	69.25
dtto. „ 4%	61.—	61.50
dtto. „ 3%	46.—	46.50
dtto. „ 2½%	38.50	39.50
dtto. „ 1%	15.20	15.30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	156.50	157.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	154.50	155.—
Przez. do wyl. z r. 1854	95.75	96.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	100.65	100.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	101.—	101.20
Renty Como po 42 lir. aust.	17.—	17.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	72.—	73.—
„ 4½%	68.25	68.75
„ 4%	60.50	61.—
„ 3½%	52.50	53.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	59.50	61.—
„ 2¼%	52.—	53 —
„ 2%	47.—	48.—
„ 1¾%	41.—	42.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	72.—	73.—
„ 4½%	68.25	68.75
„ 4%	60.50	61.—

B. Krajów koronnych.

	pien.	towar.
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	87.75	88.—
Wyż. Aust. i Salcb.	85.—	85.50
Czech	90.—	91.—
Morawii	88.—	89.—
Szląska	87.50	88.50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	91.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	86.—	88.50
Węgier	76.25	76.70
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Banatu Tem.	74.60	75.—
Kroacyi i Slawonii	75.—	75.75
Galicyi	74.25	74.75
Siedmiogrodu	74.50	75.—
Bukowina	74.50	75.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	73.75	74.—
Lomb. wen. poż. z r. 1859	92.—	93.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	60.50	61.—
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	60.50	61.—
Dług Krainy „ 2½%	—.—	—.—
„ 2%	30.—	31.—
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.—	—.—
„ 2½% „ 100 „	19.—	20.—
„ 2¼% „ 100 „	17.—	—.—
„ 2% „ 100 „	15.—	—.—
„ 1¾% „ 100 „	12.—	—.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	796.—	797.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	192.30	192 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	645.—	647.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1678.—	1680.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	200.50	201 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	149.—	150.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	129.25	129.50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	253.—	254.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	200.75	201.25
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	40.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	99.—	100.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	688.—	692.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	237.—	239.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	165.—	167.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	449.—	451.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	248.—	250.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	390.—	395.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	395.—	400.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	255.—	258.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	162.—	162.50

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	103.—	—.—
przeznaczone do los. po 5%	92.—	92.25
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	87.80	88.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.—	75.59

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.75	97.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	94.—	94.25
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	89.—	89.25
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	121.—	121.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	116.75	117.25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.25	88.75
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	80.25	89.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	94.—	95.—
Lloyda za 100 zł.	—.—	92.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	96.50	96.75
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	78.—	78.50
Grac. Köflach. kol. i Tow. gór. po 400 zł. w.a. (1000 fr.)	—.—	—.—

6. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	133.40	133.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	92.—	92.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	116.—
„ „ po 50 zł. m. k.	52.50	53.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	93.50	94 50
Salma „ 40 „ „	37.50	38.—
Palfiego „ 40 „ „	37.25	37.50
Clarego „ 40 „ „	34.50	35.—
St. Genois „ 40 „ „	36.25	36.75
Windischgrätza 20 zł. „	21.25	21.75
Waldsteina 20 „	21.—	21.50
Keglevicha 10 „	14.75	15.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	94 10	94.25
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94.—	94.10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	94.—	94.10
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	83.—	83.20
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	110.90	111.—
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	44 —	44.—
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.28½	5.29½
dtto. pełnej wagi	5.28½	5.29½
Korona	15.25	15.30
20frankówka	8.90	8.92
Rosyjski imperyał	9.10	9.13
Talar związkowy	1.64½	1.65½
Srebro	109.65	110.—
Kurs korony w c. k. kasach	13zł.	50c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Kuyński.**

Z c. k. galic. drukarni rzadowej.